

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.363/2017/ 6.

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Seszták és Társa Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: Boriné dr. Arnóczki Marianna ügyvéd,

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Lukács Renáta jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. március 9. napján kelt 8.K.27.007/2017/18. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8. K.27.007/2017/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (azaz százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 3.500.000 (azaz hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2012. október havi általános forgalmi adó (áfa)

bevallásában levonható adóként szerepeltette a Y. F. Kft (Kft1.) által kristálycukor, étolaj, csokoládé és kávé értékesítéséről kibocsátott 15 számla áfa tartalmát, az összesen 54.176.000 Ft-ot. Levonható adóként tüntette fel a G. T. Kft (Kft2) cukor értékesítéséről kiállított számlájának adótartalmát is, az 1.186.000 Ft-ot. Bevallásai szerint belföldi vevői voltak, és közösségi értékesítéseket végzett a C. S. s.r.o., N. C. s.r.o., Z. s.r.o., E.s.r.o. (szlovák társaságok) részére. A felperes bevallásában 76.087.000 Ft fizetendő, 86.360.000 Ft levonható, valamint 10.273.000 visszaigényelhető adót, 218.495.000 Ft közösségi értékesítést, 56.273.000 Ft közösségi termékbeszerzést szerepeltetett.

- [2] Az adóhatóság a felperesnél 2012. október hónapra áfa adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló - pénzösszeg kiutalása előtti - ellenőrzést végzett. Az elsőfokú adóhatóság a revízió eredményeként hozott határozatában a felperes terhére 54.362.000 Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyből 44.089.000 Ft-ot adóhiánynak, 10.273.000 Ft-ot jogosulatlan igénylésnek minősített, 108.724.000 Ft adóbírságot szabott ki, 7.635.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel.
- [3] Az elsőfokú adóhatóság a belföldi értékesítések tekintetében rögzítette, hogy a felperes a számlák kibocsátása miatt kötelezett adófizetésre. Megállapította egyben, hogy a Kft1 és Kft2 számlái tartalmilag hiteltelen bizonylatok, a számlák szerinti gazdasági események a számlák szerinti felek között nem történtek meg, ezért ezekre alapítottnak a felperes nem gyakorolhatja adólevonási jogát. Az volt a jogi álláspontja, hogy a felperes a szlovák társaságok felé nem bocsáthatott volna ki áfa-mentes számlát, mert az ezeken feltüntetett gazdasági események nem valósultak meg, emiatt csökkentette a bevallásban szerepeltetett közösségi értékesítés adóalapját.
- [4] Az elsőfokú adóhatósági határozat indokolása szerint a rendelkezésre álló adatok azt igazolják, hogy az ügyletekben szereplők érdekmegosztáson alapuló számlázási láncolatot hoztak létre, amely célja jogosulatlan adóelőny megszerzése volt a tagoknak, akik a fantom cégektől beérkező számlákon felszámított adóval csökkentették fizetendő adójukat, illetve a felperes - figyelemmel az áruk egy részének közösségi értékesítésére - nem csupán fizetendő adóját csökkentette, hanem jelentős mértékű visszaigénylést is szerepeltetett a bevallásában. A felperes tudatosan vett részt az adókijátszásban, adóelkerülésben, az ebből elérhető haszon érdekében folytatta tevékenységét, ezért megállapítható a bizonylatok valótlan tartalma miatti felelőssége is, amelyek indokolttá teszik a 200 %-os adóbírság alkalmazását.
- [5] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2016. november 2. napján kelt határozatával az első fokú határozatot

- az indokolás kiegészítésével - helybenhagyta. Érdemi döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 89. § (1) bekezdésére, 119.§ (1) bekezdésére, 120.§ a) pontjára, 127.§ (1) bekezdés a) pontjára, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 15.§ (3) bekezdésére, 165.§ (2) bekezdésére, 166.§ (2) bekezdésére, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 1.§ (7) bekezdésére, 2.§ (1) bekezdésére, 170.§ (2) bekezdésére és a 171. § (2) bekezdésére alapította. Jogi álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott a C-80/11. és C-142/11., a C-324/11., a C-273/11. és a C-409/04. számú ügyekben kifejtettekre is.

- [6] Az alperes azt állapította meg, hogy az elsőfokú adóhatóság teljesítette a tényállás tisztázási kötelezettségét, jogszerűen és számszakilag is helyesen állapította meg az adókülönbözetet, és a jogkövetkezményeket. A fellebbezésben előadottakkal szemben a felperes javára a kellően körültekintő eljárás nem állapítható meg. Az elsőfokú adóhatóság objektív körülményekkel bizonyította, hogy a felperes nemcsak, hogy nem tette meg az ésszerűen elvárható intézkedéseket, hanem maga is tevőlegesen vett részt a számlázási láncolatban megvalósított adókijátszásban, ami az emelt összegű adóbírságot megalapozza.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes keresetében elsődlegesen az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését, másodlagosan az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte
- [8] A keresetben kifejtett felperesi álláspont szerint az alperes jogsértően tagadta meg a Kft1 és Kft2 által kibocsátott számlák tekintetében a beszerzéseket terhelő áfa levonását, mivel nem bizonyította, hogy a számlák szerinti gazdasági események nem jöttek létre, és azt sem, hogy tudomása lett volna a számlakibocsátók által elkövetett bármely csalásról, vagy az adókijátszásban szándékosan részt vett volna. Vitatta a 200%-os mértékű adóbírság alkalmazhatóságát is.
- [9] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős határozat

- [10] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [11] Az ítélet indokolása szerint az adóhatóságok az eljárási

szabályokat betartották, a felperes az adóigazgatási eljárás során gyakorolhatta az őt megillető jogokat, a vizsgálatra irányuló ellenőrzésről és a kapcsolódó ellenőrzésről ügyvezetőjét tájékoztatták, az iratok átadásáról-átvételéről jegyzőkönyvet vettek fel, a revízió jegyzőkönyvét a felperes számára kézbesítették, aki erre észrevételt terjeszthetett elő. Az alperes széles körű bizonyítást folytatott le, tényállás-tisztázási kötelezettségének teljes körűen eleget tett, meghallgatta a felperes ügyvezetőjét, kapcsolódó vizsgálatokat folytatott le, tanúkat hallgatott meg, megkereséseket adott ki, és a bizonyítékokat egyenként és összességében is okszerűen mérlegelte, indokolási kötelezettségét is teljesítette.

- [12] Az alperes objektív körülmények feltárásával bizonyította, hogy a Kft1 és a Kft2 nem gyártotta a számlákon szereplő termékeket, nem is rendelkezett az ehhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel, és a vizsgálatok egyértelműen kizárták azt is, hogy a számlákban szereplő termékeket az általuk megnevezett beszállítók, vagy azok alvállalkozói gyárthatták vagy leszállíthatták volna. A felperes mindezek miatt a perben vitatott számlák szerinti termékeket a társaságoktól nem szerezte, nem is szerezhette be. Az egyes társaságok ügyvezetői továbbá szerződéses kapcsolatukról, a szállításokról, termékekről nem győződtek meg, egymást sok esetben nem is ismerték, az állított szállításoknál, áru átvételeknél nem voltak jelen, ezek meglétéről, minőségéről nem győződtek meg, nem igazoltak a szállítások és a fuvarozások sem. A társaságok nem rendelkeznek a Nemzetközi Élelmiszerlánc Biztonsági Hivatal (NÉBIH) engedélyével, az állítólagos szállítmányok fogadásáról az illetékes hivatal felé nem tettek bejelentést, és az élelmiszerek jelöléséről szóló jogszabály rendelkezéseinek megfelelően tételazonosító jelzést sem alkalmaztak. Az adóhatóság által beszerzett bizonyítékok cáfolják azt is, hogy a felperes közösségi értékesítései ténylegesen megtörténtek volna.
- [13] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az általános forgalmi adóhoz kapcsolódó ügyekben a magyar jogi szabályozás mellett a 2006/112/EK irányelv rendelkezései is alkalmazandók. Ezekre és az Európai Unió bírósága által kialakított széleskörű joggyakorlatra alapítottnan - amely összhangban van a Számtv. 15. § (3) bekezdésében, illetve a 165. § (2) és 166. § (2) bekezdésében foglaltakkal - kiemelte, hogy az Áfa levonási jog csak valós gazdasági eseményen alapuló számla alapján gyakorolható.
- [14] Az elsőfokú bíróság az 5/2016. (IX. 26.) KMK véleményre (KMK vélemény) hivatkozva kifejtette, hogy az adólevonási jog megalapozottságának elbírálásánál elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy a számlán szereplő gazdasági esemény a

valóságban megtörtént-e. Ennek bizonyítása az adóhatóságot terheli, amely kötelezettségének az adóhatározatok indokolásában eleget tett: a bizonyítékok cáfolták mind a belföldi, mind a közösségi értékesítést. Az alperes az általa feltárt objektív tények és körülmények alapján okszerűen állapította meg, hogy a felperes a számlák befogadásával tudatos adóelkerülésben vett részt, aktív részese volt adóelkerülés céljából létrehozott szállítási láncolatnak.

- [15] Az adóbírság mértékével kapcsolatban az elsőfokú bíróság a Kúria korábbi ítéleteire (Kfv. V. 35.663/2014/4. és Kfv. V.35.173/2016/5.) hivatkozva kimondta, hogy az adóbírság összege nem csökkenthető, ha az adóhiány a bevétel eltitkolásával függ össze, csökkentésére csak akkor van lehetőség, amikor nem tudatos adóelkerülés állapítható meg. Jelen ügyben azonban a felperes maga is tevékeny részese volt az adóelkerülési céllal létrehozott láncolatnak, ezért nincs alap az adóbírság mérséklésére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet és az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését, harmadlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.
- [17] A felperes azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 1. §-ának, 2. § (1) bekezdésének, 3. § (5) bekezdésének, 196. § (1) bekezdésének, 206.§ (1) bekezdésének, 213.§ (1) bekezdésének, 220.§ (1) bekezdés e) pontjának és 221.§ (1) bekezdésének, az Art. 1.§ (2) bekezdésének, 2.§-ának, 5. § (1) bekezdésének, 95.§ (1) és (4) bekezdéseinek, 97. § (3)-(6) bekezdéseinek, 98. § (1) bekezdésének, 100. § (1) bekezdés b) pontjának, (3)-(4) bekezdéseinek, 107. § (3)-(4) bekezdéseinek, 130. §-ának, 154.§ (1) bekezdésének és 171. § (1) bekezdésének, továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (Ket.) 1.§ (2) és (4) bekezdéseinek, 2. § (2)-(3) bekezdéseinek, 50.§ (1) és (6) bekezdéseinek, 58. § (1) bekezdésének és a 72. § (1) bekezdés ea) pontjának.
- [18] A felperes álláspontja szerint az ítélet meghozatalára lényeges eljárási szabályok megsértésével került sor, az elsőfokú bíróság iratellenesen, a bizonyítékokat kirívóan

okszerűtlenül értelmezve, olyan megalapozatlan döntést hozott, amely nem terjed ki a kereseti kérelmére, nem teljesítette indokolási kötelezettségét sem, és a mérlegelési körébe vont adatok értékelésekor helytelen következtetéseket vont le. Sérelmezte bizonyítási indítványainak és annak figyelmen kívül hagyását, hogy az alperes határozata - amely megváltoztatta az elsőfokú döntést - az adóbírság és a késedelmi pótlék tekintetében nem tartalmaz indokolást, és a határozatok nem ismertetik azokat az objektív tényeket, amelyek igazolhatnák az adókijátszásban való tudatos részvételét.

- [19] Kifejtette, hogy a beszállítók elérhetetlensége, a szállítások igazolatlansága, illetve a NÉBIH ellenőrzés eredménye nem alkalmas arra, hogy objektív módon igazolja az adókijátszásról való tudomását. Ellentmondásosnak minősítette az alperes határozatát, és sérelmezte, hogy a bíróság - bár utalt a KMK véleményre - a nélkül állapította meg a 200%-os bírságtételt, hogy részéről bármilyen adókijátszásra irányuló aktív magatartást feltárt volna. Jogi álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott a C-18/13. számú ítélet 29. és 31. pontjaira és a C-446/15. sz. végzés 45. pontjára.
- [20] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [22] A felülvizsgálati eljárásban, rendkívüli jogorvoslati jellege miatt, nem kerülhet sor bizonyítás felvételére, a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésre, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp. 275. §, BH 2012.179.).
- [23] A rendkívüli jogorvoslati eljárás során érdemben csak az bírálható el, ami a felülvizsgálati kérelemben a benyújtására nyitva álló határidőn belül a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően került előterjesztésre [Pp. 273. § (1) és (5) bekezdései]. A Pp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében 60 napon belül kell előadni a felülvizsgálati kérelemben a jogszabálysértés megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását, milyen okból kívánja. A felülvizsgálati kérelemben nem elégséges általánosságokra utalni, hanem konkrétan meg kell jelölni azokat az okokat, amelyek miatt a fél a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kéri. A törvényi szabályozás értelmében e körben nem fogadható el korábbi beadványokra való hivatkozás sem, a felülvizsgálati kérelmet jogi képviselővel előterjesztő félnek részletesen ki kell fejtenie álláspontját (BH 2002.164., BH 2009.122.).

- [24] Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát mindegyik, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre történő hivatkozás alapvető indokait is. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek (BH 2015. 307., BH 2017. 196.). Az előzőekben ismertetett törvényi követelményeknek nem felel meg a felülvizsgálati kérelemnek az a része, amely konkrét indokok, adatok, tények, bizonyítékok megnevezése nélkül hivatkozik az Art. és a Ket. szabályainak megsértésére. Utal e körben a Kúria arra is, hogy a felülvizsgálati kérelmet nem lehet kiegészíteni, ezért a felülvizsgálati tárgyaláson előadottak érdemi értékelésére nem volt lehetőség (BH 2017.232.).
- [25] A Kúria a Pp. 275. §-a alapján eljárva azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárása, határozathozatala, érdemi döntése megfelel a bírósági eljárásra és döntéshozatalra vonatkozó alapelvi rendelkezéseknek, a Pp. 163. § (1) bekezdésének, 164. § (1) - (2) bekezdéseinek, 213. § (1) bekezdésének, 206. § (1) bekezdésének, és 221. § (1) bekezdésének.
- [26] Rámutat a Kúria arra, hogy a bíróságnak a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása céljából kell bizonyítást felvennie és ezeket annak kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy az általa állítottakat a bíróság valóban fogadja el. A perben továbbá a bizonyítás a felperest terhelte, és adóügyi perben a bíróság - a Pp. 164. § (2) bekezdése és 336/A. §-a értelmében - hivatalból bizonyítást nem vehet fel (KGD 2017.128. és 158., BH 2016.127.). A felperes pedig a keresetében és a bírósági eljárás során sem terjesztett elő bizonyítási indítványt, nem csatolt be bizonyítékot, ezért alaptalanul hivatkozott bizonyítékai értékelésének mellőzésére.
- [27] A Kúria már az előzőekben is utalt arra, hogy a felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amelyben az esetlegesen jogsértő bírói jogalkalmazással összefüggésben keletkezett jogsérelmek orvosolhatók. A felülvizsgálati eljárásban a közigazgatási hatóság eljárására visszavezethető, keresetben állított - ítélettel már elbírált - jogsértések nem reparálhatók (KGD 2014.170.). Az elsőfokú bíróság teljes körűen döntött a felperes keresete által vitatott körben.

- [28] A felülvizsgálati kérelemben kifejtettek kapcsán rámutat a Kúria arra, hogy a rendelkezésre álló iratokból egyértelműen megállapítható, hogy iratszerű és megalapozott a jogerős ítélet azon megállapítása, mely szerint az alperes teljesítette tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségét, ezért eljárása megfelelt az Art. 97. § (4)-(6) bekezdéseibe foglalt törvényi előírásoknak. Az alperes határozatában megállapított tényállással szemben a felperes, nem élt ellenbizonyítással. Az ügyben továbbá az alperes - a felperesi előadással ellentétben - nem változtatta meg az elsőfokú döntést, és határozata tartalmaz indokolást a jogkövetkezmények tekintetében is, ezért a felperes által e körben előadottak iratellenesek, és alaptalanul jelölik meg megsértett törvényhelyként a Ket. 72.§ ea) pontját.
- [29] A felperes a felülvizsgálati kérelmében csupán általánosságban utalt arra, hogy megítélése szerint bizonyította, hogy a Kft1 és az általa kibocsátott számlákban foglalt gazdasági események a számla szerinti felek között, a számla szerinti módon ténylegesen megtörténtek, de e körben konkrétumokat, bizonyítékokkal alátámasztott adatokat nem jelölt meg. Az alperes határozata, továbbá a jogerős ítélet tartalmazza azokat az indokokat, bizonyítékokat, adatokat, tényeket, körülményeket, mégpedig iratszerűen, amelyek egyértelműen igazolják, hogy a felperes és a Kft1 továbbá a Kft2 között létrejött szerződés, illetve számlák tartalmilag hiteltelenek, fiktívek.
- [30] A Kúria egyetért az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett jogi állásponttal, amely megalapozottan és jogszerűen állapította meg a jogvita eldöntésére irányadó anyagi jogszabályok és joggyakorlat megjelölésével, hogy mely adatok tények, körülmények, bizonyítékok támasztják alá azt, hogy a felperes az adókijátszási célból létrehozott láncolat tudatos, aktív résztvevője volt (alperesi határozat 20-36. oldalai, ítélet 11-13. oldalai). A határozatokba, így a jogerős ítéletbe foglal érdemi döntések megfelelnek az Art. 1. § (7) bekezdésének, az Áfa tv. 120.§ a) pontjának, 127.§ (1) bekezdés a) pontjának is, amelyek megsértésére a felperes felülvizsgálati kérelmében maga sem hivatkozott.
- [31] A felperes felülvizsgálati kérelme - tartalmát tekintve - a bizonyítékok felülmérlegelésére irányult, amire jelen ügyben - az előzőekben részletezettek miatt nem kerülhetett sor. Rámutat egyben a Kúria arra, hogy a felperes által hivatkozott ítéletek szerint is az ügyben irányadó tényállás megállapítása a nemzeti bíróság feladata, aki ezt jelen ügyben a rá vonatkozó szabályok szerint eljárva jogszerűen teljesítette, ténybeli és jogkövetkeztetései is helytállóak, összhangban állnak közösségi joggyakorlattal és a KMK véleményben foglaltakkal.

- [32] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a határozatok, ideértve az ítéletet is, nem a felperesen kívül álló okok miatt (számlakibocsátók hiányosságai, beszállítók elérhetetlensége, NÉBIH ellenőrzés eredménye, negatív piaci ár, felperes nem járt a számlakibocsátók telephelyén) minősítették az adólevonást jogszerűtlennek. Az alperes és az elsőfokú bíróság is - ahogyan erre már korábban utalt a Kúria - indokolási kötelezettségét teljesítve részletesen ismertette azokat az objektív körülményeket, amelyek alátámasztják az adókijátszás tényét és a felperes ebben való tudatos részvételét, amit az adóbírság kiszabásánál is helytállóan értékelték.
- [33] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelem által vitatott és érdemben felülbírálnak körben nem jogszabálysértő, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján, hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] A pereszes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [35] A felülvizsgálati illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.
- [36] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271.§ (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

, 2018. január 18.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró